Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

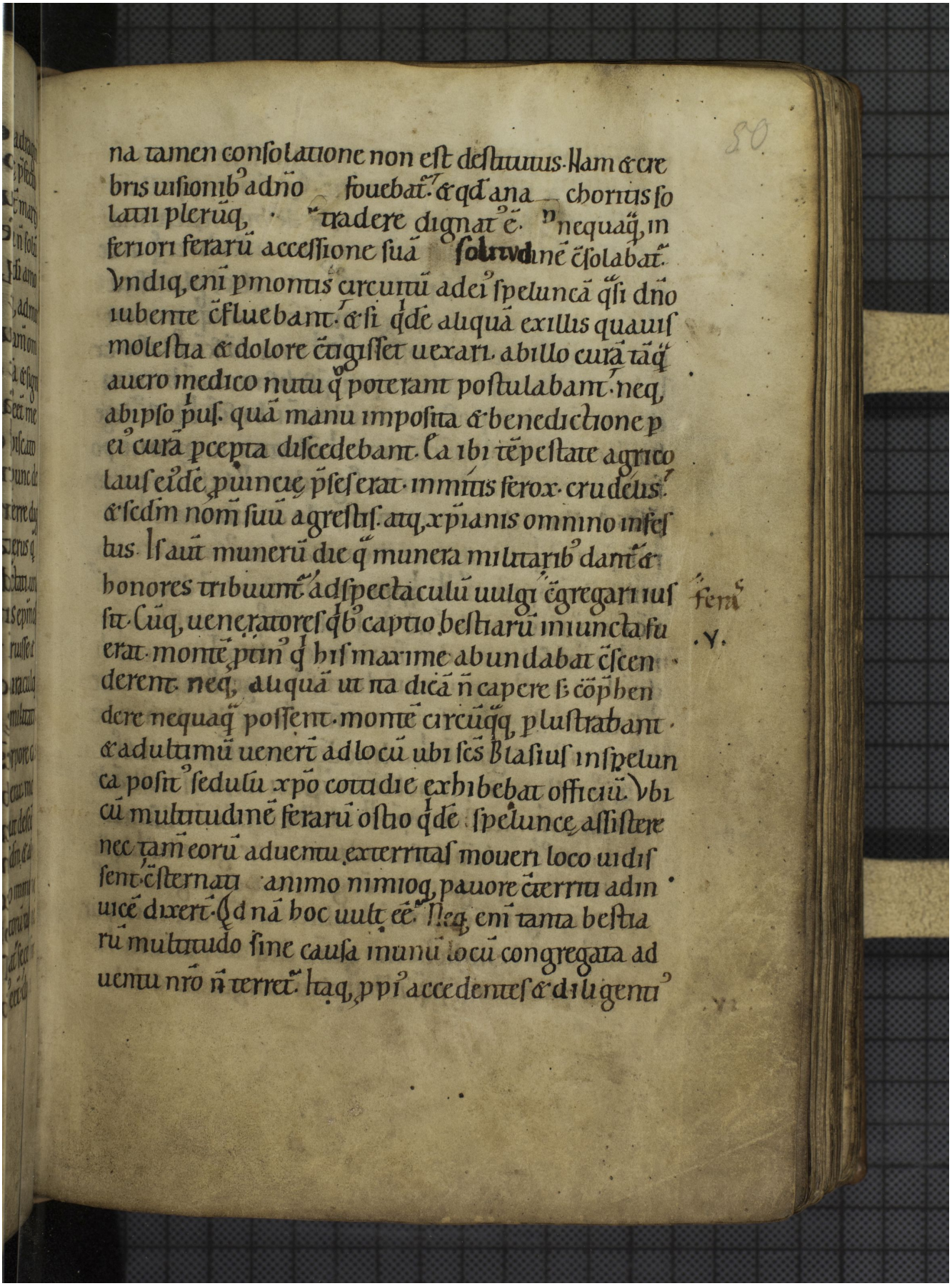

50

na tamen consolatione non est destitutus. Nam cere
bris visionib' adno fouebat. et qd ana chorius so
latii plerq, tradere dignat e. nequaq, in
feriori ferarū accessione sua solitudine cōsolabat.
Vndiq, enī pmontis circuitū adei spelunca qsi dno
iubente cōfluebant. et si qde aliqua exillis quauis
molestia et dolore cōtigisset uexari. abillo curā tāq
auero medico nutu q poterant postulabant. neq,
abipso pus. quā manu imposita et benedictione p
ei curā pcepta discedebant. Ca ibi tēpestate agrico
laus eide pūncue pseserat. immitis ferox. crudelis.
et scdm nom suū agrestis. atq, xpianis omnino infes
tus. Is aut munerū die q munera militarib' dant et
bonores tribuunt adspectaculū uulgi egregari iussit. Cūq, uenatores qb' captio bestiarū iniuncta fu
erat. monte ptin q bis maxime abundabat cōscen
derent. neq, aliqua ut ita dicā ñ capere si cōp hen
dere nequaq possent. monte circūqq, plustrabant.
et adultimū uenerī ad locū ubi scs Blasius in spelun
ca posit sedulū xpo cotidie exhibebat officiū. Vbi
cū multitudine ferarū ostio qde spelunce assistere
nec tam eorū aduentu exterritas mouen loco uidis
sent cōsternati animo nimioq, pauore cōterriti adm
uicē dixerī. Qd nā hoc uult ee. Neq, enī tanta bestia
rū multitudo sine causa in unū locū congregata ad
uentu nro ñ terret. Itaq, ppi accedentes et diligenti

fera
.Y.